

زبان عربی

** عَيْنُ الْأَنْسَبِ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

۱- اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا!

- ۱) نعمت الله را بر خویشتن یاد کنید موقعی که دشمن بودید و بین دل‌هایتان انس و الفت ایجاد کرد سپس دوست یکدیگر شدید!
 - ۲) نعمت خداوند را بر خودتان یاد کنید آن‌گاه که دشمن هم بودید پس میان دل‌هایتان الفت ایجاد کرد و با نعمت او برادر گشتید!
 - ۳) نعمت خداوند را بر خویشتن ذکر کنید زمانی که چون دشمن هم بودید دل‌هایتان را به هم پیوست سپس به نعمت او دوستان یکدیگر گشتید!
 - ۴) نعمت الله را بر خود به یاد بیاورید که نسبت به هم دشمن بودید پس بین دل‌هایتان دوستی قرار داد و به‌وسیله نعمت او برادری در شما به‌وجود آمد!
- ۲- «مَا أَجْمَلَنَّ أَنْ تَرَى نِهَايَةَ أَحْزَانِكَ الْمَاضِيَةِ لَتَبْدَأَ حَيَاةً جَدِيدَةً فَرِحَةً»:

- ۱) چه زیباست که پایان غم‌های گذشته‌ات را ببینی تا زندگی جدید شادی را شروع کنی!
 - ۲) چیزی زیباتر است که غم‌های گذشته‌ات را پایان دهد تا یک زندگی جدید را با شادی آغاز کنی!
 - ۳) چه زیباست که ببینی اندوه‌های گذشته‌ات پایان یافته برای این که زندگی جدید شادی شروع شود!
 - ۴) آن چه زیباتر است این است که پایان ناراحتی‌های قبلی‌ات را ببینی برای این که زندگی جدیدی شادمانه شروع شود!
- ۳- «يَجِبُ عَلَيْنَا أَنْ نَقْتَصِدَ فِي اسْتِهْلَاكِ قُوَّةِ الْكِبْرَاءِ حَتَّى لَا نُوَاجِهَ قَطْعَهَا فِي الْأَيَّامِ الَّتِي نَحْتَاجُ إِلَيْهَا»:
- ۱) ما باید در مصرف نیروی برق صرفه‌جویی کنیم تا در روزهایی که به آن نیاز داریم با قطع آن مواجه نشویم!
 - ۲) صرفه‌جویی در مصرف انرژی برق واجب است تا با قطع شدنش در روزهایی که به آن نیاز داریم روبه‌رو نشویم!
 - ۳) لازم است در مصرف انرژی برق صرفه‌جویی کنیم، زیرا در روزهایی که با قطعی آن مواجه می‌شویم به آن نیاز داریم!
 - ۴) بر ما لازم است که در مصرف نیروی برق صرفه‌جویی کنیم، زیرا در روزهایی که با قطع شدنش روبه‌رو می‌شویم به آن احتیاج داریم!
- ۴- «تَبَادُلُ الْمَفْرَدَاتِ بَيْنَ اللَّغَاتِ يُوَثِّرُ عَلَيْهَا تَأْتِيرًا يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً فِي الْأَسْلُوبِ وَ الْبَيَانِ»:

- ۱) عوض کردن واژگان بین زبان‌ها بسیار اثرگذار است به گونه‌ای که آن‌ها را در اسلوب و بیان بی‌نیاز می‌سازد!
 - ۲) در میان زبان‌ها عوض کردن واژه‌ها چنان تأثیری بر آن‌ها می‌گذارد و آن‌ها را در اسلوب و بیان غنی می‌سازد!
 - ۳) در میان زبان‌ها جابه‌جایی کلمات است که بر آن‌ها اثر می‌کند و آن‌ها را در اسلوب و بیان پُر ثمر می‌گرداند!
 - ۴) تبادل کلمات بین زبان‌ها به گونه‌ای بر آن‌ها اثر می‌گذارد که آن‌ها را در اسلوب و بیان غنی می‌گرداند!
- ۵- «بَعْضُ اخْتِرَاعَاتِ الْإِنْسَانِ لَيْسَتْ فِي مَجَالِ الْإِعْمَارِ وَ الْبِنَاءِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُدْرِكَ مَاذَا يَنْفَعُهُ وَ مَاذَا يَضُرُّهُ» بعضی از اختراعات انسان

- ۱) در جهت آباد کردن و ساختن نمی‌باشد، زیرا او قادر نیست آن چه را سود می‌رساند و آن چه را زیان می‌بخشد بشناسد!
- ۲) در زمینه آبادانی و سازندگی نیست، زیرا او نتوانسته است درک کند چه چیزی به او سود می‌رساند و چه چیزی ضرر می‌رساند!
- ۳) در عرصه آبادانی و ساخت و ساز نیست، از آن‌جا که قادر به درک چیزی که برایش سودبخش است و آن چه زیان‌بخش است نمی‌باشد!
- ۴) در مسیر آباد شدن و سازنده بودن نمی‌باشد، از این جهت که او نتوانسته است چیزی که به او سود می‌رساند یا زیان می‌زند را بفهمد!

۶- عَيْنُ الْخَطَأِ:

- ۱) أولاد؛ الأمطار لا تُصْبِحُ حَمْضِيَّةً إِلَّا بَتَلُوثِ الْهَوَاءِ: فرزندانم؛ باران‌ها فقط با آلودگی هوا اسیدی می‌شوند!
- ۲) أولاد؛ الاختلال في الطبيعة يُؤدِّي إلى تخریبها، و هذا خَطَرٌ: فرزندان؛ اختلال در طبیعت منجر به تخریب آن می‌شود، و این خطر است!
- ۳) أولاد؛ لا تُهَدِّدُوا نِظَامَ الطَّبِيعَةِ بِكثرة استخدام الأسمدة الكيماوية: فرزندان؛ نظام طبیعت را با زیاد به کار بردن کودهای شیمیایی تهدید نکنید!
- ۴) أولاد؛ إن تكونوا خبیرین تجدوا روابط متداخلة بين الكائنات الحيّة: فرزندان من؛ اگر آگاه باشید می‌فهمید که روابط بین موجودات زنده پیچیده است!

۷- عَيْنُ الْخَطَأِ:

- ۱) العلم إن لم يَنْفَعْنَا لا يَضُرُّنَا: علم اگر به ما نفع نرساند ضرر نمی‌رساند!
- ۲) إِنَّمَا الدِّينُ إِطَارٌ لِلْعِلْمِ وَ الْحَضَارَةِ: دین چارچوبی برای علم و تمدن است!
- ۳) التَّفَكَّرُ هُوَ الدَّوَاءُ لِدَفْعِ سُمُومِ الْخِرَافَاتِ: فکر کردن همان دارو است برای دفع کردن سموم خرافات!
- ۴) الْفُضَاءُ شَخْصِيَّتُهُمْ أَقْوَى مِنْ أَنْ يُقَلِّدُوا الْجَهْلَاءَ: فضلان شخصیتشان قوی‌تر از این است که از جاهلان تقلید کنند!

۸- «كشاورزان از چاه روستا آبی استخراج کردند!»:

- ۱) استخراج الفلاحون ماءً من بئر القرية!
- ۲) استخراج هؤلاء الفلاحون ماءً من بئر القرية!
- ۳) استخراجوا هؤلاء الفلاحون الماء من بئر في القرية!

٩- عَيِّن غير المناسب عن المفهوم: «إِنَّ النَّفْسَ لِأَمَارَةٍ بِالسَّوَاءِ»:

- (١) أي شهان كشتيم ما خصم درون / ماند خصمی زو بتر اندر درون
(٢) نفس بی علم هیچ نتوانست / جز به علم این کجا توان دانست
(٣) مادر بتها بت نفس شماسست / ز آن که آن بت مار و این بت اژدهاست
(٤) دشمن تو نفس دوست خوار کن او را / تا نشود چیره و قوی به تو دشمن

*** عَيِّن الخَطَأَ في الإعراب و التحليل الصرفي:

١٠- «إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ!»:

- (١) الله: لفظ الجلالة - اسم - معرفة (علم) / اسم «إِنَّ» المشبهة بالفعل، و خبره «على الناس»
(٢) أكثر: اسم - مفرد مذكر - اسم تفضيل (مصدر فعله: كثرة) / اسم «لَكِنَّ» و منصوب
(٣) فضل: اسم - مفرد مذكر - نكرة - معرب / مضاف إليه و مجرور، و المضاف: ذو
(٤) يشكرون: فعل مضارع - متعدي - معلوم / فعل و فاعل، و الجملة فعلية و خبر «لَكِنَّ»

١١- «أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ!»:

- (١) عمل: اسم - مفرد مذكر - معرب / مجرور بحرف الجر؛ من عمل: جار و مجرور
(٢) أصبح: فعل ماضي - مزيد ثلاثي (من باب إفعال) / فعل من الأفعال الناقصة اسمه «الشاتم»
(٣) الشاتم: مفرد مذكر - اسم فاعل (حروف الأصلية: ش م ت) - مبني / اسم «أصبح» و مرفوع
(٤) نادماً: مفرد مذكر - اسم فاعل (حروفه الأصلية: ن د م) - نكرة / خبر «أصبح» و منصوب

١٢- «الطَّلَابُ الْمُؤَدَّبُونَ مُحْتَرَمُونَ عِنْدَ الْمُعَلِّمِينَ!»:

- (١) محترمون: اسم - اسم مفعول (فعله: «احترم» من باب افتعال) - نكرة - معرب / خبر و مرفوع بالواو
(٢) الطَّلَابُ: اسم - جمع مكسّر أو تكسير (مفرد: طالب، مذكر) - اسم فاعل - معرّف بأل / مبتدأ و مرفوع، و الجملة اسمية
(٣) المعلمين: جمع سالم للمذكر - اسم فاعل (فعله: «علم» من باب تفعيل) - معرّف بأل - معرب / مضاف إليه و مجرور بالياء
(٤) المؤدَّبون: جمع سالم للمذكر - اسم مفعول (فعله: «أدب» من باب تفعّل) / صفة و مرفوع بالواو بالتبعية للموصوف «الطَّلَابُ»

*** عَيِّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية:

١٣- عَيِّن الخَطَأَ في ضبط حركات الحروف:

- (١) شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَدِي الْأَمَانَةَ وَلَا يَجْتَنِبُ الْخِيَانَةَ.
(٢) الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْإِسْتَوَاتِيَّةِ.
(٣) عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايَشُوا تَعَايُشًا سَلِيمِيًّا.
(٤) يَرَى حَافِظُ الدَّهْرِ مِنْ هَجْرٍ حَبِيبِهِ كَالْقِيَامَةِ.

١٤- عَيِّن ما فيه «نون الوقاية»:

- (١) أَيْتَهَا التَّلْمِيذَةُ الْمُجْتَهِدَةُ بَيْتِي لَزِمِيَلَاتِكَ أَسْلُوبَ قِرَاءَةِ الدَّرُوسِ.
(٢) هَلْ تَعْرِفُ أَنَّ التَّمْلَةَ تَبْنِي بَيْتَهَا تَحْتَ الْأَرْضِ وَ لَهُ نَوَافِذُ.
(٣) تَنْمَتِي أَنْ نَصَلَ إِلَى أَهْدَافِنَا دُونَ تَعَبٍ؛ وَ هَذَا مُحَالٌ.
(٤) أَنْقَذَنِي أَحَدَ أَصْدِقَائِي قَبْلَ أَنْ أُغْرَقَ فِي الشَّدَائِدِ.

١٥- عَيِّن الصحيح عن العدد:

- (١) أَحْصَيْتُ عَشْرِينَ وَ خَمْسَ أَسْمَاكَ حَتَّى الْآنِ!
(٢) رَأَيْتُ خَمْسًا وَ عَشْرِينَ سَمَكَةً فِي دَكَّانٍ!
(٣) اشْتَرَيْتُ عَشْرِينَ وَ خَامِسَةَ سَمَكَةٍ مِنَ السُّوقِ!
(٤) يَصِيدُ الصِّيَادُ بَعْضَ الْأَيَّامِ خَامِسَ وَ عَشْرِينَ سَمَكَاتٍ!

١٦- عَيِّن وزن «أفعل» ليس اسم تفضيل:

- (١) السُّكُوتُ أَبْلَغُ كَلَامٍ مَقَابِلَ الْجَاهِلِ.
(٢) هَذِهِ السُّورَةُ أَعْظَمُ السُّورِ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ.
(٣) مَنْ أَحْسَنَ إِلَيْكَ فَأَحْسِنْ إِلَيْهِ، وَ هَذَا الْعَمَلُ حَسَنٌ.
(٤) الْغِنَى الْأَكْبَرُ الْبِئْسَ مِنْ كُلِّ مَا فِي أَيْدِي الْأَخْرَيْنِ.

١٧- «يترك الطالب البيت و يذهب إلى المدرسة بعد أن يأكل عَدَاهُ!» عَيِّن الصَّحِيح: الطالب يدرس

- (١) ليلاً (٢) مساءً (٣) صباحاً (٤) نهراً

١٨- عَيِّن «قد عصفت» يوضِّح ما قبله:

- (١) شَاهَدْتُ رِيَّاحًا شَدِيدَةً قَدْ عَصَفَتْ وَ كَسَّرَتْ الْأَشْجَارَ!
(٢) كَانَتْ رِيَّاحٌ شَدِيدَةٌ قَدْ عَصَفَتْ وَ خَرَّبَتْ بَعْضَ الْبُيُوتِ!
(٣) هَرَبْتُ مِنَ الرِّيَّاحِ الشَّدِيدَةِ وَ قَدْ عَصَفَتْ وَ خَرَّبَتْ بِيوتَنَا!
(٤) هَذِهِ الرِّيَّاحُ الشَّدِيدَةُ قَدْ عَصَفَتْ وَ لَا تَرَى شَجَرَةً ضَعِيفَةً إِلَّا مَكْسَّرَةً!

١٩- عَيِّن الجملة الشرطية:

- (١) مَنْ شَاغَبَ فِي الشَّارِعِ وَ ضَرَّ الْمَاشِينَ.
(٢) مَنْ ضَحِكَ عَلَيْنَا لِيُؤْذِنَا فَإِنَّهُ قَلِيلُ الْقَفَافَةِ.
(٣) أَحَبُّ مَنْ يَلْزَمُ الْجُهْدَ فَإِنَّهُ نَاجِحٌ فِي حَيَاتِهِ دَائِمًا.
(٤) مَنْ يَجْتَهِدُونَ فِي حَيَاتِهِمْ فَإِنَّهُمْ وَاصِلُونَ إِلَى غَايَاتِهِمْ.

٢٠- عَيَّن الفعل مجهولاً (بالنظر إلى المعنى):

(١) أريد أن تُخبر صديقك أن لحظة اللقاء قريبة.

(٢) كيف يُمكن أن لا نكرم من يبسط لنا وجهه دائماً.

(٣) لا تَسمح أن يترك احترام الفقراء بسبب فقرهم.

(٤) أكرم معلّمى بإطاعته و هو يمنح لى ما عنده من العلم.

عَدْوِي